

חפש [מדינת ישראל](#)

נגד

[גובו\(עציר\)](#)**מדינת ישראל נ' גורן(עציר)**

לפני:

כב' השופטת רות לורך – אב"ד,
 כב' השופט צבי דותן,
 כב' השופטת עירית וינברג-נוטוביץ

המאשימה
 מדינת ישראל

נגד

הנאשם
 גיל גורן

<#2#>

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איילה אורן
 ב"כ הנאשם עו"ד ניר אלפסה
 הנאשם באמצעות שב"ס
 פרוטוקול

ב"כ הצדדים: הגענו להסכמה עונשית ובין היתר, אנו מסכימים כי יירשם שהנאשם הביע את הסכמתו ורצונו להליך טיפולי בנוגע לתחום המיני גם בפני גורם מקצועי אליו פנה לאחר תחילת ההליך הפלילי.

ב"כ הנאשם: העמדה הזו הוצגה גם בפני קצינת המבחן בהליכי המעצר וזו גם הייתה המלצת קצינת המבחן בהליכי המעצר. זו לא עמדה חדשה.

ב"כ הצדדים: לאור העובדה שהגענו להסדר, אנו מבקשים שלא להתייחס לחוות הדעת שהוגשה מטעם ההגנה.

ב"כ המאשימה: הגענו להסדר לפיו נעתור לעונש מוסכם של 7 שנות מאסר בפועל החל מיום מעצרו 25.6.12, מאסר על תנאי ופיצוי של 7,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים שישולם ב – 15 תשלומים. התשלום הראשון יחל מה 15.9.13.

הנאשם: אני יודע מה הוא הסדר הטיעון לעניין העונש ואני יודע שבית המשפט אינו כבול להסדר הטיעון אך בד"כ הוא מקבל הסדרי טיעון.

ב"כ המאשימה: בפתח הדברים אומר כי ההסדר שהוצג בפני בית המשפט הוא מקל שאלמלא הזמן שחלף הרב מאז ביצוע המעשים ולאור עמדת שני הקורבנות ובני משפחתם, הקורבן שהוא היום בגיר והקטין ובני משפחתו, שעדיין רואים בנאשם גורם שהטיב איתם ואינם רוצים ברעתו ובשים לב לקושי המיוחד שהיה לכל אחד מהקורבנות, שיתף פעולה עם גורמי האכיפה והמשיך להעיד בפני בית המשפט ובשים לב לרקע הדתי והיישוב הקטן בו הם התגוררו, הקושי הזה של שיתוף הפעולה יחד עם מכלול השיקולים שמניתי, אלמלא כל אלה העונש היה דו ספרתי ואפשר לומר מעל 10 שנים ולא במעט. המעשים בהם הודה והורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן ב-7.12.12 הם קשים ביותר ומדובר בעבירות מהרף החמור והגבוה של עבירות המין, בעצם המעשים עצמם אבל יותר מכך בשל העובדה שהנפגעים היו קטינים ורכים בשנים ובשל יתר הנסיבות שאפרט.

כעולה מכתב האישום, הנאשם הכיר את המתלוננים בהיותו מורה לחינוך גופני, מחנך בבית ספר, בנוסף לכך הוא עבד כמורה לשחייה, מורה לנגינה ותקופה מסוימת הייתה בבעלותו חוות סוסים. העיסוק בחינוך וחוגי העשרה חשף את הנאשם לקטינים רבים ובהם הקורבנות בתיק הזה, שבמסגרת תפקידיו השונים באו במגע עם הנאשם והנאשם כעולה מכתב האישום שבו הודה ניצל את מעמדו וקרבתו המיוחדת אליהם, את אמון הקטינים בו ופגע בהם בתקופה ממושכת כל אחד בפני עצמו, באופן קשה. באשר לי.א. שהוא היום בגיר בן 24, בהיותו קטין מתחת לגיל 14, במשך שלוש שנים

ביצע בו הנאשם עבירות מין בין השנים 2002-99 רובם מעשים מגונים ובמקרה אחד הנאשם ביצע מין אוראלי בגופו של הקטין . י.א. כבש את תלונתו תקופה ארוכה מאוד רק לאחר שהנפגע השני מ.ג. מסר את תלונתו. הקטין מ.ג. נפגע על ידי הנאשם שהיה בן 10-11 ילד קטן ממש שהיה בכיתה ד', בין השנים 07-08, אז במסגרת ההיכרות של הקטין עם הנאשם בתפקידיו השונים הזמין אותו הנאשם ללון בביתו מספר מקרים בחלקם יחד עם אחיו של מ.ג. ואז במיטתו של הנאשם בביתו כשאשתו וילדיו בבית החדיר הנאשם את איבר מינו לפיו של הקטין במספר מועדים שונים.

כתב האישום הוא חמור, אבל מנגד הודאתו של הנאשם חסכה את העדת הקורבנות והחיסכון הזה משמעותי בנסיבות האלה. בשים לב להעיד כנגדו ונוכח מצבם הנפשי הקשה ובעניין הזה הנאשם הודה בכתב האישום בסעיף 2 ובשני האישומים מתואר הידרדרות במצבם הנפשי של הנפגעים במהלך התקופה והעובדה שנזקקו לטיפול פסיכולוגי. הקורבנות לא רצו שיינתן בעניינים תסקיר קורבן ולא רצו למסור תצהירי נפגע עבירה והדבר הזה מצביע בין היתר על הקושי הגדול בו הם ניצבים מצד אחד פגיעה נפשית קשה לכל אחד מהקורבנות ומצד שני קושי אמיתי ליטול חלק פעיל ולו מן הצד של ההליך הפלילי, ישנה דואליות קשה שכל אחד מהם מרגיש בעצם ניהול ההליך הזה מדובר בקטינים שנפשם נקשרה בנפשו של הנאשם, הם היו רכים בשנים והנאשם רחש את אמונם וניצלם לסיפוק צרכיו ממש והם נפלו שבי אחריו ממש כמו בתסמונת שטוקהולם שעוד היום הם שבויים בה. לעניין הנסיבות לקולא, מעבר לנושא ההודאה והחזרה והחיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי אבל יותר מכל בחיסכון בהעדת הקורבנות, בנוסף יש את העדר העבר והעובדה כי המעשה האחרון בוצע ב-2008 כאשר לגבי הנפגע באישום הראשון מדובר במעשים שהסתיימו ב-2002, כך שיש פה חלופה זמן משמעותי וכפי שאמרת זה אחד השיקולים המשמעותיים בשלם הסכמנו להסדר מקל בנסיבות האלה, מנגד הנסיבות לחומרא הן כבודות משקל ואמנה אותן בצורה נקודתית – ישנה פגיעה בשני קטינים שונים שהשתרעה על פני שנים במעשים מיניים שהם ברף מיני עליון, בניצול אמונו והערצה שהקטינים רחשו לנאשם בהיותו מורה ואדם קרוב ואדם שחלקו עימו זמן רב ונהנו לעשות איתו פעולות רבות מן הסתם, מדובר באדם שניצל סיטואציות מסוימות לצורך סיפוק צרכיו וזה עולה מכתב האישום ומן התסקיר, כמו למשל בעת הרכיבה על הסוסים שתוך כדי רכיבה על הסוסים הוא ניצל את הסיטואציה באופן שיש בו תחכום, תחבולה כלפי הקטין וכמובן מעבר לפן המיני יש בכך ביזוי והשפלה של הקטין ואלה מסוג הדברים ששנים לוקח ושנים עוברות עד שקטין בן 10-11 מבין את חומרת המעשים שבוצעו בו, עומק הנזק ההשפלה והביזוי והרבה פעמים למעשים הללו מבחינת הקורבן מתלווה תחושת אשמה, הקורבן חש אשם הרבה פעמים בשל הרגשות שהרגיש והתחושות הפיזיות שהרגיש, שאין לו שליטה עליהן הרבה פעמים והדבר גורם לנזקים קשים הרבה יותר לקורבנות. קורבנות קטינים בשל העובדה שאישיותם עדיין לא מעוצבת ולא בשלה, האישיות בפני עצמה וגיבוש המיניות, שני הדברים הללו יחד כאשר קטין נפגע עבירה על ידי אדם שרחש לו אמונו רב וכבוד, הדברים גורמים לנזקים לקטינים והדברים ידועים לבית המשפט.

הדבר עלה מן התסקיר של הנאשם ולצדו לא מונח בפני בית המשפט תסקיר קורבן אך הפגיעה של עבירת מין בקטינים יכולה להיות נזק בלתי יתואר ליכולת של הקטינים שלימים יהפכו לבגירים ליצור קשר עם מבוגרים, מתן אמונו ותקשורת ועיצוב המיניות, עיצוב האישיות והערך העצמי, הביטחון העצמי. לכן הנושא של הנזק שנגרם לקורבנות הגם שלא מונח בפני בית המשפט, יכול בית המשפט כמובן להבין את עומק המשמעות שלו ולא פעם נפגעי עבירה הופכים להיות פוגעים בעצמם. גם התסקיר שניתן בעניינו של הנאשם הוא חמור ומלמד על עיוותי חשיבה מרובים ועמוקים ביותר. אפשר לומר שהתסקיר אמנם לא קרא לילד בשמו, אך הוא אמר את מה שאנו כולם מבינים שמדובר בנאשם שביצע את המעשים לא כי חלפה לידו הזדמנות חד פעמית אלא ממקום של סטייה ולכן ישנה מסוכנות.

אצטט דבר קטן שהוא מזעזע כשקוראים אותו והוא אחד מאותם עיוותי חשיבה קשים של הנאשם (מצטטת מדברי קצינת המבחן בעמוד 3). זו לא רק רציונאליזציה אלא צידוק של אדם שיש לו משיכה כלפי קטינים והוא חושב שמה שהוא עושה לקטינים גורם להם הנאה, הוא בכלל לא נהנה. זה אחד מעיוותי החשיבה הקשים ושעולים מתוך התסקיר ומזעזעים, אך הוא לא היחיד. כשמדובר על עיוותי חשיבה, התסקיר כותב על העובדה שהנאשם נהג לפנטז על הקטינים, נהג בהם במניפולטיביות, העדר אמפטיה והבנה לנזק שנגרם להם והעובדה שפעל כפתיין כלפי הקטינים. המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים מאוד ואלמלא הזמן הרב שחלף מאז האישום הראשון, אנו סבורים שהעונש היה צריך להיות חמור בהרבה יותר.

אציג בפני בית המשפט פסקי דין בעניין עוזי חכמון, המקרה שם חמור יותר מהמקרה שלנו שם הוא נשפט ל-13 שנות מאסר בפועל, מדובר על מאמן כדורגל ועל מקרה אחר גם הוא של 13 שנות מאסר בפועל, בעניין פלוני, גם שם להבנתי המקרה חמור יותר.

ב"כ הנאשם טוען לעונש: אני מבקש מבית המשפט לכבד את ההסדר.

אצביע ראשית על הקו הברור שניתן למתוח שמפריד בין נסיבות התיק שלנו לדוגמאות המוצגות כאן

בכפיפה אחת עם עתירה לכבד את ההסדר מצד המאשימה. אפשר להבחין בין המקרים המדוברים לבין טיב עבירת מעשה הסדום המפורטת בכתב האישום שלנו, הפסיקה מבדילה לקולא בין מעשי סדום שמהותם מין אוראלי בקונסטלציה המפורטת באישום השני לבין אירועי התיקים הללו. מעשה סדום אנאלי למעשה מגשימים מהלך אלים בהרבה שעל פי רוב מסב פגיעה פיזית לקורבנות ובנושא הזה אין צורך בחוות דעת על מנת להדגים את הדברים. נתון נוסף המבדיל לקולא אפשר לבחון שבאף לא אחד מבין עבירות המין המפורטות בכתב האישום אין אלמנט של חוסר הסכמה, מה שממקם את המעשים המגונים שהורשע הנאשם ככאלו שמוגשים ברגיל לבית המשפט השלום, עונש מקסימאלי של שבע שנות מאסר, הסיבה היחידה המחמירה את טיב המעשים המגונים היא גילאי הקורבן מתחת לגיל 14, כך גם לגבי עבירת מעשה הסדום שהופכת לכך אך ורק בשל גיל הקורבן שאחרת היה מדובר במעשה סדום בהסכמה. אלמנט חוסר ההסכמה ברגיל יש בו כדי להחמיר את נסיבות עבירת המין כי כאשר מעשה מבוצע שלא בהסכמה הרי שנדבר האלימות שקשור בו הוא מסב פגיעה נוספת חיצונית לקורבנות ואם מחברים את הנתונים הללו לחלוף הזמן מאז קרות האירועים נשוא האישום הראשון, קרי כמעט 10 שנים ממועד הפיענוח והגשת כתב האישום, וביחס למתלונן נשוא האישום השני עסקינן בעבירות שקרו 4 שנים קודם.

לא רק שבעצם מ-2008 אין אינדיקציה לחזרתיות, ב-2010 מעשיו של הנאשם נחשפו בקהילה בה הוא חי והוא הורחק מהמוסד הלימודי שחינך בו והדברים נעשו לאחר שהמתלונן נשוא האישום הראשון פנה לגורמים ביישוב איתמר ובעטייה של אותה פניה בדרכה של הקהילה הוחלט לא למנף את התלונה למשטרה והמתלונן גם לא חפץ בכך, הנושא טופל באופן שהפך מעשיו לפומביים, למרות זאת הנאשם קיבל על עצמו את זה שהרחיק עצמו מן היישוב וגם בחיים החדשים שהחל לא שב לפגוע על פי הנתונים שבידינו. באותה תקופה ניהל הנאשם הליך גירושין עם גרושתו דהיום והנושא היה על המדוכה בכתב התביעה שהגישה אשתו על מנת לשלול מן הנאשם הסדרי ראייה כדבעי. למרות זאת היה גורם שבדק אל מול בית הדין הרבני את הנתונים והוכרעה ההכרעה שהוא מישהו שקיים הסדרי ראייה כדת וכדין עד למעצרו וילדיו בקשר איתו בתקופת המעצר באמצעות אחותו. הנאשם לקח אחריות חרף עמדה מכחישה במשטרה ויש לכך משמעות מרכזת וכבדת משקל ביחס לנתונים בכללותם. אם מוסיפים לכך את הדברים שאמרה חברתי ביחס למתלוננים, הרי שיש פה יתרון ממשי ללקיחת האחריות. לקיחת אחריות בשעת המשפטית הובילה רק לתיקון כתב אישום, לכאורה היינו משוללי הבטחות מצד המאשימה ובכל זאת בחרנו לנסח כתב אישום שתואם גרסתו של הנאשם אחרי חשבון הנפש ותוך כדי הליך המעצר. לא הובטח לנו דבר והודיית הנאשם נעשתה בשלב ההוא, הימים הם ימי תיקון 113 ויש משמעות לשיתוף פעולה עם גורמים כאלה ואחרים. הנאשם חרף קשיים כלכליים לא עומד בתשלום מזונות מוכן באמצעות אחותו לשלם את הפיצוי שהוא מצליח לעלות בדעתו שיוכל לגייס קרי 15,000 ש"ח מחולקים לשני מתלוננים החל מתחילת ספטמבר וזה מה שהצלחנו לגייס תוך כדי התקופה.

אני מבקש לכבד את ההסדר ואבקש שדבריו של הנאשם ביחס לרצונו להיות מטופל יבואו גם מפיו.

הנאשם: אני מאוד מתבייש מהמעשים האלה. אני מביע חרטה ואני מוכן לקבל כל טיפול שבית המשפט ייתן לי ואני רוצה גם.
אני מבקש סליחה ממי שפגעת.

<#4#>

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן האוחז בשני אישומים בעבירות של מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים, מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים (ריבוי מקרים) – כמפורט באישום הראשון וכן מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים (מספר מקרים) – כמפורט באישום השני.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, בתקופה הרלוונטית, שימש כמחנך ומורה לחינוך גופני לתלמידי בית הספר היסודי ביישוב איתמר וכן מורה לנגינה בביתו, מורה לשחייה ביישוב ובבעלותו הייתה חוות סוסים סמוך לביתו.

על פי עובדות האישום הראשון, במהלך התקופה שבין 1999-2002, במספר הזדמנויות, לאחר שעות סיום הלימודים, היה הנאשם מזמין את הקטין י.א. לביתו לחוות הסוסים ולבריכה על בסיס יומי, ובמספר הזדמנויות ביצע בו מעשים מיניים הכוללים מעשים מגונים שונים וכן בהזדמנות אחת ביצע בו מין אוראלי. עוד הודה הנאשם באישום זה, כי סמוך לאירועים הללו חלה הידרדרות במצבו הנפשי והחברתי של הקטין שהיה בכיתה ד - ו, והוא נזקק לסיוע פסיכולוגי.
על פי עובדות האישום השני בהן הודה הנאשם, במהלך השנים 2007-2008 היה מ.ג. תלמיד כיתה

ד'. הנאשם נהג להזמין אותו לאחר סיום הלימודים ללון בביתו ובמספר הזדמנויות, במיטתו שבחדר השינה, ביצע בו מין אוראלי וביקש גם מהקטין לבצע בו מין אוראלי ובאחת ההזדמנויות נענה הקטין לבקשה.

בעקבות המעשים הללו, חלה הידרדרות במצבו הנפשי והחברתי של הקטין והוא נזקק לטיפול פסיכולוגי.

לאחר הכרעת הדין, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו עותרים הם לגזור על הנאשם 7 שנים מאסר בפועל מיום מעצרו בתיק זה, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 7,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.

שמענו את טיעוני הצדדים ובעיקר את הנימוקים שהביאו אותם להסדר הטיעון ושוכנענו כי אכן הנסיבות והשיקולים שפירטו הצדדים מצדיקים את קבלת ההסדר והכל כמפורט להלן:

לחומרא, יש לזקוף את העובדה כי מדובר בעבירות מין שבוצעו כלפי שני קטינים ולאורך תקופה שאיננה קצרה. כמו כן, אין מחלוקת כי מצבם הנפשי של כל אחד מהקטינים בעקבות מעשי הנאשם, הידרדר, והם נזקקו לטיפול.

אמנם, אין בפנינו תצהירי קורבן או תסקיר קורבן, אך מן המפורסמות הוא כי עבירות מין המבוצעות בקורבנות צעירים מתחת לגיל 14 כבעניינו, בפרט כשמדובר במספר אירועים, גורמת לנזק ומותרת צלקת רגשית ונפשית לאורך שנים אצלם.

אלמנט נוסף של חומרא מצוי בעובדה שהנאשם ניצל את ההיכרות, האמון וההזדמנויות שהיו לו עם הקטינים כדי לספק את יצריו. תחת חינוך, הענקת ערכים וידע, ניצל הנאשם את הקטינים לסיפוק צרכיו המיניים.

גם התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם מפרט צדדים חמורים בהתנהגות הנאשם, העובדה שהוא ניצל את מצבם הרגשי של הילדים, את מעמדו וסמכותו כמורה, וכן התרשם השירות כי מדובר בתכנון ותחמוך במעשיו.

בדברי הנאשם, בהתייחסותו לעבירות בפני שירות המבחן, עלו עיוותי חשיבה כשציין שהוא גרם לקטינים להנאה והיה רצון הדדי למעשים.

לקולא, שקלנו את הודאתו של הנאשם אשר יש בה לא רק משום הבעת חרטה כפי שהביע בפנינו, אלא בעיקר משום חיסכון בעדותם של הקורבנות. כפי שציינה ב"כ המאשימה, לקורבנות קושי מיוחד לשתף פעולה ולהעיד בבית המשפט והם רואים בו ככל הנראה עד היום כמי שהיטיב עמם ואינם מבקשים את רעתו. כנראה מטעמים אלה גם סירבו להגיש תצהיר קורבן או לקבל תסקיר קורבן בעניינם. עוד יש לזקוף לקולא את העובדה שלנאשם אין הרשעות קודמות והוא מעוניין בהליך טיפולי במהלך מאסרו. בנוסף, כפי שציין ב"כ הנאשם, מבלי להמעיט מחומרת המעשים, כתב האישום אינו מציין יסוד של חוסר הסכמה מצד מי מהקטינים.

ולבסוף, שיקול משמעותי לקולא הינו חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, האחרונה בשנת 2008 בעניינו של הקטין מ.ג. והעבירות האחרונות בעניינו של הקטין האחר הינן משנת 2002. בחלופי הזמן הרב מאז, אין אינדיקציה לביצוע עבירות נוספות מצד הנאשם.

אכן, כפי שציינה ב"כ המאשימה, אלמלא השיקולים לקולא שפורטו לעיל, העונש ההולם בנסיבות העניין היה חמור יותר.

עם זאת, כפי שציינו לעיל, העונש לו עותרים הצדדים משקף נכונה את האיזון בין השיקולים השונים ומצוי במתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה ועל כן, אנו מכבדים את ההסדר וגוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

7 שנים מאסר בפועל שתחילתו מיום מעצרו בתיק זה – 25.6.12.

12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת מין מסוג פשע.

6 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת מין מסוג עוון. פיצוי כל אחד מהמתלוננים בסך 7,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-15 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.13. לא ישולם התשלום במועד, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי והפיצוי יועבר לטיפול במרכז לגביית קנסות.

המאשימה תעביר למזכירות את פרטי המתלוננים וחשבונותיהם להפקדת הפיצוי.

5. אנו מסבים תשומת לב הממונה על מאסרו של הנאשם לרצונו להשתלב בהליך טיפולי אם ימצא מתאים לכך במהלך מאסרו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

<#3#>

ניתן והודע היום ט"ו תמוז תשע"ג, 23/06/2013 במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

רות לורך, שופטת,
אב"ד
צבי דותן, שופט
עירית וינברג-נוטוביץ, שופטת

[בית משפט השלום](#) | [בית משפט המחוזי](#) | [בית משפט העליון](#) | [בית הדין האיזורי לעבודה](#) | [בית הדין הארצי לעבודה](#) | [בית הדין לשכירות](#) | [בית משפט לעניינים מינהליים](#) | [בית משפט לעניינים כלכליים](#) | [בית המשפט לתביעות קטנות](#)

[עמוד הבית](#) | [תנאי שימוש](#) | [צור קשר](#) | [ruling.co.il](#) ©2011-2019. כל הזכויות שמורות.